

Ovako živimo...

Program:
jedinstvo

KJARA LUBIK

Bile smo još usred Drugog svetskog rata u Trentu (Italija). U skloništu smo, uz pomoć sveće, otvarale Evanđelje. Jednog dana smo u Ivanovom Evanđelju pročitale sledeću rečenicu: "Da svi budu jedno".

Rekla sam: "Ovo je naš program: **živećemo u svetu na takav način da postignemo da svi budu jedno**".

Rođene smo za ovu stranicu Evanđelja, to jest, da bismo nosile jedinstvo u svet, jedinstvo sa Bogom i jedinstvo među svom braćom.

Ali kako se nosilo jedinstvo? Ovo smo shvatile: potrebno je voleti se uzajamno na takav način da Krist bude uvek među nama.

I zato što jeste bio među nama, kušala se ranije nepoznata radost, jedan novi mir, nova revnost; Njegovo svetlo nas je vodilo.

I zato što je Isus bio među nama, ljude oko nas je osvajala naša vera; osobe svih godina, svih društvenih staleža, svih poziva.

Započela je, dakle, realizacija Isusovog sna, za koji je pre svoje smrti molio Oca: "Oče, da svi budu jedno".

REČ ŽIVOTA | 11

»Da svi budu jedno.«

(Iv 17, 21)

17 poglavlje Ivanovog Evanđelja je jedna dugačka molitva kojom se Isus poslednji put obraća Ocu. Zna da moli ono što mu je najviše pri srcu. Bog je, naime, stvorio čovečanstvo kao svoju porodicu s kojom deli sva dobra, pa i svoj božanski život.

Svaka porodica nosi obeležja roditelja, pa tako i ona koju je Bog stvorio.

Kad je stvarao čovečanstvo, oblikovao ga je na svoju sliku i priliku i utisnuo u njega svoju sposobnost za uspostavljanje odnosa, da bi svaka osoba živela u uzajamnom sebedarovanju.

Uzor našeg jedinstva nije ništa manje nego jedinstvo između Oca i Sina.

Šta može da bude naš doprinos ispunjenju ove Isusove molitve Ocu?

Pre svega, usvojiti je. Možemo da pozajmimo usta i srce Isusu da bi nastavio da upućuje ove reči Ocu i da svakog dana s verom ponavljamo svoju molitvu. Ako je to Božji san, želimo da postane i naš.

S vremena na vreme, pre svake odluke, svakog izbora, svakog delovanja, možemo da se upitamo: služi li to izgradnji jedinstva?

Moraćemo konačno da idemo tamo gde je nejedinstvo najočitije i uzmemo ga na sebe, kao što je učinio i Isus.

"Nastojim da svaki dan prisvajam Isusov san: jedinstvo"

Mogu to da budu nesuglasice u porodici ili među osobama koje poznajemo, napetosti u našem susedstvu, neslaganja na poslu, u župi, među Crkvama. Ne smemo da zaobilazimo sukobe i nerazumevanja, da budemo na njih ravnodušni, nego **treba unositi ljubav, slušanjem, pažnjom, deljenjem bola koji nastaje iz tih rana.**

A iznad svega treba da živimo u jedinstvu s onima koji su spremni da dele Isusov ideal i Njegovu molitvu, podsećajući se: **»da je bolje manje savršeno u jedinstvu, nego savršeno u nejedinstvu«.**

"Gde mogu da budem nosilac jedinstva: u porodici, u školi, među prijateljima?"

ZALAŽEM SE DA:

NOSIM

JEDINSTVO

TAMO GDE IDEM